

je za to ovdabo mnogo denarja! Toda še tisti večer so zvedeli Rokovnjači, da so izdani in da je bil izdajalec pijanec Blaž.

Bilo je že pozno zvečer. Stric Blaž je sedel zopet pri Hudmanovi Jeri, dajal za vino, se bahal z denarjem, ki ga je dobil v Kamniku ter pel in vriskal neprestano, da so Jero bolela ušesa.

Bil je izvrstne volje! In prav tako-le široko, kakor kaže naša slika, je sedel stric Blaž na leseni klopi in v rokah je držal kupico, polno najboljšega vina.

»Jera, vina na mizo«, je kričal, »danes smo baroni, pijemo ga po kroni!«

In vstal je, zavriskal in začel peti:

»Bratci, veseli vsi,
tra - la - la - lá . . .«

Tedaj pa so planili v sobo možje črnih, sajastih obrazov s koli ter ubili Blaža. S kupico v roki je izdihnil stric Blaž svojo dušo, iz žepov pa so se na tleh v krvi ležečemu veseljaku usipali francoski franki — denar izdajalski . . .

Francozi so ujeli Rokovnjače ter jih postrelili za pokopališčem v Ljubljani.

Plavaj, oblaček!

*Plavaj, oblaček,
tja nad goré,
kamor mi hoče
vedno srce!*

*Tebi je dana
lahka perot,
tebi je znana
najbližja pot.*

*V sinje višave
ti mi odptuj,
če se mudi mi,
urno potuj!*

*Srečal na poti
gor do neba,
srečal mi bodeš
angela dva.*

*Prvi mi vzal je
življenja raj,
drugi pa dal mi ga
bode nazaj! —*

*Prvi odnaša
mojo mladost,
srečo življenja,
mojo radost.*

*Drugi pa strune
v rokah ima —
z liro prijazno
se mi smehlja.*

Bogomila.